

UZUN KEDERİN DOĞU'SU

Önceleri içimin şaha kalkan düzlüğünde
Duyardım vaktin nasıl durulduğunu
Bir körün elleriyle arıyorum şimdi geceyi
Kıssaların içine gizlenmiş büyü
Büyütüyor baş ağrılarımı
Uyuyunca boşluğa soruyorum:
Bir insanın gözleri kaç tabut taşıyabilir...

Hem Güneyliyim hem Doğulu
Yüzümün bir tarafı şark çıbanı
Diğer tarafı güneş yanığı
Kalabalığı çok sonradan gördüm
Düştüğüm yolun taşlarıyla döşedim bedenimi
Yalnızlığın kiriymiş tırnaklarımın arasında biriken
Uçsuz bucaksız bir bozkırın sarı nefesinde
Duydum zamanın nasıl ağırlaştığını
Tozdan kulelerde dalgalanan ovayı deniz zannettim
Meğer yüzümü kavuran akan kanmış...
Bunu da çok sonradan öğretti
Annemin buğulu bir camın arkasında kaybolan ilahileri
Şiirle kandırılmış bir çocuk ne bilir ki...

Bağdat'ta doğdum, Şam'dan hıçkırığımı duyuldu
Çirkinliğim Şark'tan değil
Azarlanan bir ağaç gölgesiydi mahallem
Savaşa kurulan evlerin cephesi hep Doğu'ya baktı

Acıya giydirilen bütün elbiseler çıplak
Ser-a-pa yarayla bezeliyse bir coğrafyanın bedeni
İnsan, bir körün elleriyle arar geceyi...